

Maria Szulc
Sędzia Sądu Najwyższego
W Izbie Cywilnej

Warszawa dnia 13 września 2018 r.

Pani Prof. Małgorzata Gersdorf
Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Pan Dariusz Zawistowski
Prezes Sądu Najwyższego
Kierujący Izłą Cywilną

Szanowne Pani Prezes, Szanowny Panu Prezesie.

W związku z otrzymaniem w dniu dzisiejszym postanowienia Prezydenta RP o przeniesieniu w stan spoczynku, stwierdzam - z powołaniem się na art. 180 ust. 1 Konstytucji RP, stanowiący o nieusuwalności sędziów oraz art. 21 ust. 1 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej - że usunięcie mnie z urzędu przez odesłanie w stan spoczynku następuje wbrew prawu i wbrew mojej woli, a także złożonemu w 2012 r. ślubowaniu, że będę pełnić służbę do wieku siedemdziesięciu lat, to jest granicy wieku którą, zgodnie z art. 180 ust. 4 Konstytucji, określała ustawa o Sądzie Najwyższym, obowiązująca w chwili powołania mnie na urząd sędziego Sądu Najwyższego.

Stwierdzam również, że sześćdziesięciodniowy termin określony w art. 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy – prawo o ustroju sądów w stosunku do mnie nie rozpoczął biegu. Zgodnie z art. 43 ust. 1 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa uchwała Rady jest prawomocna, jeżeli nie przysługuje od niej odwołanie. Uchwała Krajowej Rady Sądownictwa, przedstawiona Prezydentowi RP jest nieprawomocna, skoro złożone odwołanie, jak publicznie oświadczył Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa, będzie przekazane Sądowi Najwyższemu celem rozpoznania. W toku pozostaje

ponadto postępowanie przed Sądem Najwyższym - Izbą Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, wszczęte na skutek odwołania wniesionego bezpośrednio po powiadomieniu, że środek odwoławczy nie przysługuje.

Oświadczam, że nadal jestem sędzią Sądu Najwyższego w Izbie Cywilnej w stanie czynnym i, jeżeli nie zajdą okoliczności, o których mowa w art. 180 ust. 2 Konstytucji lub nie podejmę decyzji o wcześniejszym przejściu w stan spoczynku, będę w służbie do ukończenia siedemdziesiątego roku życia.

Pozostając w gotowości do pełnienia obowiązków orzeczniczych mam na uwadze oczekiwanie na rozstrzygnięcie zagadnienia zgodności z prawem Unii Europejskiej nowych przepisów odsyłających Sędziów Sądu Najwyższego w Rzeczypospolitej Polskiej w stan spoczynku po ukończeniu 65 roku życia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W interesie wymiaru sprawiedliwości i stron postępowań w sprawach wniesionych do Sądu Najwyższego powstrzymuję się jednak od orzekania do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia co do legalności przeniesienia mnie w stan spoczynku.

Uprzejmie proszę o poczekanie pisząc o alibie osobom.

M. Lulek